

నిరుపేద, దళిత యువతి మనీషా మరణానికి సంతాపాన్ని తెలియజేద్దాం

అగ్రకుల అణచివేతకు, పురుష దురహంకారానికి వ్యతిరేకంగా సంఘటిత పోరాటాలకు సన్నద్ధమవుదాం

కుల వివక్షత, మహిళలపై దాడులు ఎంత తీవ్రస్థాయిలో జరుగుతున్నాయో, మహిళలు, దళితులు ఎంతగా అభద్రతా స్థితిలో జీవిస్తున్నారో, ఉత్తరప్రదేశ్ లోని హత్రాస్ ఘటన మరోసారి స్పష్టం చేసింది. దాడికి గురై మరణించిన మనీషా వాల్మీకి కష్టం చేస్తే తప్ప గడవని నిరుపేద కుటుంబానికి చెందిన దళిత యువతి. చదువుకునేందుకు ఏ అవకాశాలు లేని పరిస్థితులలో తాను కూడా కష్టం చేస్తూ కుటుంబానికి ఆసరాగా ఉన్న యువతి. అత్యంత దారుణంగా, అమానవీయంగా తన గ్రామానికి చెందిన అగ్రకులపెత్తందారి ధనిక కుటుంబాలకు చెందిన నలుగురు యువకుల చేతిలో లైంగిక దాడికి గురైంది. అగ్ర కులాధిపత్యం, పురుషాధిపత్యం కలగలసి సాగించిన ఈ దాడి క్రూరత్వానికే పరాకాష్టగా నిలుస్తుంది. కాళ్ళు, చేతులు విరిచి, నాలుక కోసి, ఆమెపై అత్యాచారానికి పాల్పవడ్డ వారి క్రౌర్యం మాటల్లో చెప్పలేనది. ఘటన జరిగిన వెంటనే ఫిర్యాదు చేసినా పోలీసులు నిందితులపై ఏ చర్య తీసుకోలేదు. మీడియా పట్టించుకోలేదు. ఆమె పరిస్థితి విషమించి ఢిల్లీలోని హాస్పిటల్ కు తరలించాక, సోషల్ మీడియా ద్వారా బయటి ప్రపంచానికి తెలిసిన తర్వాత మాత్రమే మీడియా వర్గాలు స్పందించటం గమనార్హం. పదిరోజుల పాటు మృత్యువుతో పోరాడి, అంతటనే వేదనను అనుభవిస్తూ మనీషా మరణించింది. ఘటన జరిగిన వెంటనే కాకుండా రెండు మూడు రోజుల తర్వాత తాపీగా ఆమె శరీరంపై ఉన్న నమూనాలను పరీక్షల నిమిత్తం పంపారు. ఇంకా తాపీగా 5 రోజుల తర్వాత నిందితులపై కేసు నమోదు చేశారు. చనిపోయిన మనీషా దేహాన్ని కనీసం చూడటానికి కూడా ఆమె కుటుంబీకులను రానివ్వకుండా చేసి, అర్ధరాత్రి పూట పోలీసులే దహనం కావించటం మహా విషాదం. కేసు విచారణలో జాప్యం చేయటం, ప్రతిపక్షాలను గ్రామంలోకి అడుగుపెట్టనివ్వకపోవటం అన్నీ నిందితులను రక్షించటానికే.

మనీషా ఘటన ఇంకా ప్రజ్వరిల్లుతూ ఉండగానే ఉత్తరప్రదేశ్ లో మరో రెండు దురాగతాలు బయటపడ్డాయి. బలరాంపూర్ లో 22 సం॥ యువతిపై సామూహిక అత్యాచారం జరపటంతో పాటు తీవ్రంగా హింసించటంతో ఆమె చనిపోయింది. నిందితులే స్పృహలేని స్థితిలో ఆమెను తీసుకువచ్చి ఇంటి వద్ద వదిలేసిపోయారు. హాస్పిటల్ కు తరలించేలోపే ఆమె మృతి చెందింది. బదోహి జిల్లాలో బహిర్యుమికని వెళ్ళిన 14 సం॥ బాలిక తల చీద్రమైన స్థితిలో పొలాల్లో శవంగా కనిపించింది. ఇంకా మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, హర్యానా రాష్ట్రాల్లోనూ ఇదే పరిస్థితి. మనీషా ఘటన దేశవ్యాపితంగా నిరసనలకు దారితీసి నందున నష్టపరిహారం ప్రకటించేసి పాలకులు చేతులు దులుపుకోవాలనుకుంటున్నారు. అల్లర్లు జరగకుండా నివారించటానికి అర్ధరాత్రి తామే దహనం చేయాల్సి వచ్చిందని నిస్సిగ్గుగా ప్రకటించుకుంటున్నారు. మనీషా బ్రతికి ఉండగా నిందితులు దాడిచేస్తే, చనిపోయాక మనీషా కుటుంబంపై రాజ్యం దాడి చేసింది. కలెక్టర్ స్థాయి అధికారులు సాంత్వన పేరుతో ఆ కుటుంబానికి నోరుమూసుకోమనే హెచ్చరికలే చేస్తున్నారు. నిష్పక్షపాతమైన విచారణ జరిపి దోషులను కఠినంగా శిక్షించాల్సి ఉండగా వాటిని దాటవెయ్యటానికే నష్టపరిహారం ద్రామా ఆడుతున్నారు.

భారత గ్రామీణంలో పాతుకుపోయి ఉన్న పూడ్డల్ వ్యవస్థలోని రెండు ప్రధాన పార్శ్వాలు పై ఘటనలన్నింటిలో స్పష్టంగా కనపడు తున్నాయి. ఒకటి అగ్రకులాధిపత్యం కాగా, మరొకటి పురుషాధిపత్యం. దేశంలో, ప్రత్యేకించి ఉత్తరభారతదేశంలో దళితులపై దాడులు నానాటికీ తీవ్రమౌతున్నాయి. అగ్రకులాలకు వ్యతిరేకంగా ఎంత చిన్నపాటి ధిక్కరణ అయినా, ప్రశ్నించటమైనా తీవ్రనేరంగా పరిగణింపబడి దళితులు దాడులకు గురవుతున్నారు. అగ్ర కులస్తులు చేసిన నేరాలకు కూడా దళితులే శిక్షలు అనుభవిస్తున్నారు. తాము కోరినప్పుడు లొంగి తీరాల్సిందేననే పురుషాధిపత్య ధోరణి కూడా ఇక్కడ సర్వసాధారణమైనది. ఏమాత్రం ప్రతిఘటించినా అధిపత్యశక్తులు హత్రాస్ ఘటన వంటి క్రూరత్వంతో కూడిన దాడులను మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తాయి. నిరుపేదలే ఈ దాడులకు గురవటం యాదృచ్ఛికం కాదు. పూడ్డల్ వ్యవస్థ స్వభావమే అది. స్వదేశీ పరిపాలన మొదలైన 70 సం॥ తర్వాత కూడా దళితులలో అత్యధికులు భూమిలేని నిరుపేదలుగానే, గ్రామీణ పెత్తందార్ల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధార పడవలసిన స్థితిలోనే ఉన్నారు. నిరుపేద దళిత మహిళ ఈ వ్యవస్థలో హీనాతిహీనంగా పరిగణింపబడుతోంది. దీనికి తోడు అగ్రకుల అధిపత్య భావజాలాన్ని బాహాటంగా సమర్థించే బిజెపి రాష్ట్రంలోను, కేంద్రంలోను అధికారంలో ఉన్న తర్వాత అధిపత్య శక్తులకు ఇక అడ్డే లేకుండా పోతోంది. ఉన్నావ్ లో అత్యాచార బాధితురాలు సాక్ష్యం చెప్పుకుండా వుండటానికి నడిరోడ్డుపై పెట్రోల్ పోసి చంపారు. బాధితురాలి కుటుంబ సభ్యులుగా ఉన్న తండ్రిని, మేనత్తని కూడా హత్య చేశారు. ప్రస్తుత హత్రాస్ ఘటనలో సాక్ష్యం చెప్పే వీలు లేకుండా నాలుక కోసి, వెన్నుముక విరిచి వేశారు. వరుసగా జరుగుతున్న ఘటనలలో సాక్ష్యాలేవీ దొరకకుండా బాధితులను అంతమొందించాలనే క్రౌర్యంతో ఘటనల పరంపర సాగుతున్నది. నిర్భయ చట్టంతో పాటు అమలులో ఉన్న అన్ని చట్టాలు, నష్టపరిహారాలు అప్పుడప్పుడూ బాధితులకు తాత్కాలిక ఉపశమనాన్ని కలిగిస్తాయే తప్ప దాడులకు కారణమైన వ్యవస్థ జోలికి పోవటం లేదు. నిర్భయ చట్టాన్ని తీసుకు వస్తూ పాలకులు అత్యంత కఠినచట్టం చేశామని చెప్పుకున్నారు. మహిళలపై లైంగిక దాడుల పరంపర ఆగనే లేదు. భవిష్యత్తులో కూడా నిర్భయ చట్టంవల్ల, దిశ చట్టం వల్ల మహిళలకు భద్రత లభిస్తుందనుకోవటం కల్ల.

తమ దోపిడీని నిరాటంకంగా కొన సాగించుకోవటానికి పాలకులు, సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ఇక్కడి పూడ్డల్ వ్యవస్థను, అందులో భాగంగా కులవివక్షతను, పురుషాధిపత్యాన్ని పెంచి పోషిస్తున్నాయి. ఈ వ్యవస్థపై పోరాడటం ద్వారా మాత్రమే, పూడ్డల్ సంకెళ్ళను బ్రద్దలు కొట్టటం ద్వారా మాత్రమే తమపై జరుగుతున్న దాడులకు అడ్డుకట్ట వేయగలుగుతామన్న చైతన్యాన్ని దళితులు, మహిళలు, మొత్తంగా పేద ప్రజలు పెంపొందించుకోవాలి. భూమి కోసం, భుక్తి కోసం, ఆత్మవిశ్వాసం కోసం పీడిత ప్రజలందరూ ఐక్యంగా ఉద్యమించాల్సిన అవసరాన్ని ఇలాంటి సందర్భాలు పదేపదే గుర్తుచేస్తున్నవి.

ఎన్.రూస్సీ,

**రాష్ట్ర అధ్యక్షులు,
రైతు కూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర)**